

stemmelse med dette Grundsynspunkt, hvis Gennemførelse iøvrigt har forhøjet Isbryderens umiddelbare Nytttevirkning, har Ministeriet paa dertil foreliggende Anledning gentagne Gange udtalt overfor Havneudvalg, at ingen Havn *som saadan* har Krav paa Isbryderens Assistance, ligesom man i sin Tid overfor Dampskibsrederiforeningen har tilkendegivet, at Ministeriet vil tage Initiativ til en Nedsættelse af Isafgiften i Tilfælde af, at denne maatte indgaa med rigeligere Beløb, end hvad Fyldestgørelsen af selve Lovens Formaal kræver.

Uagtet Isbryderen „Isbjørn“ maa siges at have fyldestgjort alle Skibsfartens Forventninger (jfr. herved den som Bilag 2 hosfølgende Afskrift af Skrivelser af 7. April 1924 fra Dampskibsrederiforeningen), har Erfaringerne fra det forløbne Tidsrum dog stærkt understreget, at man næppe raader over tilstrækkeligt Isbrydermateriel til, at man med fornøden Tryghed tør se en virkelig alvorlig Isvinter i Møde, og at man med det forhaandenværende Materiel i hvert Fald vil være ude af Stand til at fyldestgøre Handelsstandens og Industriens naturlige Krav om en saa vidt mulig normal Betjening af de væsentligere Havne.

I Skrivelse af 19. Marts 1924 (Bilag 3) anmodede Provinshandelskammeret Ministeriet om at søge tilvejebragt endnu en Stats-Isbryder, idet man henviste til, at der fra adskillige Provinshavne var indløbet Beklagelse over, at det ikke havde været muligt at skaffe fornøden Isbryderhjælp. Da dette Synspunkt i et og alt bekræftedes gennem de af Ministeriet indhøstede Erfaringer, og da man derhos maatte finde, at en Forøgelse af Isbrydermateriellet som af Provinshandelskammeret foreslaaet vilde tjene samtlige Hovederhvervs Interesser, maatte Ministeriet anse det for forsvarligt og paakrævet ufortøvet at søge Udvej for en Udvidelse af Isbrydningstjenesten med Sigte ogsaa paa Import- og Eksportkredsens umiddelbare Interesser i Havnenes Besejlingsforhold under Issituation. Erfaringsmæssigt kunde det skønnes, at den saaledes udvidede Opgave med Rimelighed vilde kunne løses ved til Supplering af „Isbjørn“ at tilvejebringe én mellemstor og fuldt moderne Isbryder (ca. 1500 I.H.K. og Maksimumsdybgaende af 4,87 m), naar Kredsen af interesserede Havne begrænsedes til Havne med en Vanddybde af 5 m og derover, samt naar i hvert Fald de største af disse Havne kunde paaregnes selvstændig at holde sig saavidt udrustet med Isbryder- og Bugsermateriel, at de helt lokale Is-

vanskeligheder dermed vilde kunne overvindes i alle almindelig forekommende Tilfælde. Hvad den sidstnævnte Forudsætning angaar, skal bemærkes, at det under Forhandlingerne med de interesserede Havne er bragt paa det rene, at Provinshavnene i det hele i højere Grad end oprindeligt antaget raader over saadant Materiel, samt at flere betydende Provinshavne overvejer, eller for nogle Vedkommende allerede har gjort Skridt til, paa effektiv Maade at forøge det lokale Materiel. Adskillige Havne, navnlig blandt Fjordhavnene, er allerede nu saaledes forsynet med Materiel, at Renden gennem Fjorden dermed ordentligvis kan holdes aaben. Ministeriet, der maa finde disse Bestræbelser naturlige og hensigtsmæssige, har under Forhandlingerne tilskyndet til en saadan Udvikling.

Som Følge af disse Omstændigheder vil Nytttevirkningen af to Stats-Isbrydere (jfr. herved Bemærkningerne nedenfor om den projekterede Isbryders Samvirken med Isbryderen „Isbjørn“) i væsentlig Grad blive forøget, idet disses Opgave hyppigere end tidligere antaget vil kunne begrænses til at bringe Skibe frem til Sejlløbets Begyndelse (for flere Fjordhavns Vedkommende f. Eks. indover Barren), hvor de paagældende Skibe da vil kunne overgives til vedkommende Havns eget Materiel. For flere Havnes Vedkommende er det iøvrigt oplyst, at Isvanskeligheder paa Grund af Strømforhold og lignende sjældent eller maaske slet ikke vil forekomme ved selve Havnen, men at Tilførselsforholdene til denne derimod i Virkeligheden ofte betinges af Isforholdene i fjernere Farvande, altsaa hovedsagelig af Farvands-Isbrydningstjenestens Effektivitet.

Det ligger i Sagens Natur, at i alle saadanne Tilfælde, hvor der enten intet lokalt Materiel findes, eller hvor det lokale Materiel ikke magter at føre Skibene igennem under de forhaandenværende Isforhold, vil Stats-Isbryderne assistere Skibene helt ind til, eventuelt ind i den paagældende Havn.

Alle Forhold tagne i Betragtning, maatte Ministeriet herefter finde det nødvendigt, men indtil videre ogsaa tilstrækkeligt at foreslaa Tilvejebringelsen af én Stats-Isbryder som den i det foreliggende Lovforslag omhandlede.

Som det tillige vil ses af Lovforslagets § 3, er det saaledes ingenlunde Tanken at tildele den projekterede Stats-Isbryder nogen Særopgave indenfor Isbrydningstjenesten. Tværtimod er det forudsat, at de